

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ XVI КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 6-й

ПЕДАГОГІЧНІ ЗАКАДРИ

№ 29 (163)

17

листопада
1961 року
П'ЯТНИЦЯ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Ціна 1 коп.

Хроніка

КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

На ім'я комітету ЛКСМУ Інституту надійшли поздоровлення з святом великого Жовтня від Київського технологічного Інституту, Туркменського педагогічного Інституту імені Леніна, від Радянського райкому ЛКСМУ м. Києва. Ось що пишуть наші кубинські друзі, студенти училища механізації сільського господарства в м. Бобринці, з якими ми познайомилися на збиранні кукурудзи: «...Бажаємо великих успіхів у навчанні, доброго здоров'я і щастя в особистому житті. Хай міцніє з кожним днем дружба кубинської і радянської молоді!»

Хай живе комунізм, світле майбутнє всього людства!».

З листопада комсомольці Інституту зустріли поїзд друзів з Угорської Народної Республіки, який направляється в поїздку по Радянському Союзу. Увечері в університеті відбувся вечір радянсько-угорської дружби, в якому взяли участь і наші студенти.

28 жовтня в політехникумі зв'язку відбувся вечір студентів педагогічного факультету нашого Інституту із студентами технікуму, присвячений роковинам заснування Ленінського комсомолу.

Члени комітету ЛКСМУ Інституту провели бесіду з молоддю факультетів, яка готується до вступу в комсомол. Багато з них незабаром увільняються в ряди Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Студенти I курсу дефектологічного відділу влаштували вечір у підшефній військовій частині. Це перший вечір у цьому році. А першокурсники дошкільного відділу разом з комсомольцями військової частини відвідали Боярський дитбудинок, де зустрілися з його вихованцями.

6 листопада на чергування добровільної народної дружини із складу студентів мовно-літературного факультету з'явилися майже всі дружинники.

мовно-літературному (секретар бюро В. Шевцов); правда, зараз на мовно-літературному факультеті організаційна робота комсомольського бюро помітно покращується. Новообране комсомольське бюро стало краще виконувати роботу груп.

Не зовсім вдало було підібрано склад комітету ЛКСМУ. Є. Мироньова, В. Маматов, Г. Щещин, Т. Величко не виправдали довіри комсомольців Інституту. Пасивно, безвідповідально ставилися вони до своїх обов'язків.

Комсомолец не може стояти осторонь питань навчання і громадського життя Інституту. На конференції слід піддати гострій критиці все те, що заважає нам добре вчитись, активно працювати на всіх ділянках громадського життя, цікаво, змістовно відпочивати.

В. БОНДАР,

Центральне місце в роботі комсомольських організацій повинно займати виховання у молоді безмежної відданості Батьківщині, народові, Комуністичній партії і справі комунізму, постійної готовності до праці на благо суспільства і до подолання будь-яких труднощів, підвищення рівня загальної освіти і технічних знань юнаків та дівчат. Священний обов'язок комсомолу — готувати молодь до захисту соціалістичної Батьківщини, виховувати самовідданих патріотів, здатних дати рішучу відсіч нападам будь-якого ворога. Комсомол виховує молодь в дусі суворого додержання принципів і норм комуністичної моралі.

(Із Програми Комуністичної партії Радянського Союзу).

ВСЕСИЛЬНЕ СЛОВО

Було це слово, наче вибух,
Що рве міцний гранітний міст:
В бою останнім з строю вибув...
Із строю вибув комуніст.
Осколком вдарило навиліт —
Кінець доріг, великих мрій...

Голодні кулі люто вили
І віщували новий бій.
Гойдали всесвіт землетруси
І хмари танули в огні.

Встає один, іще безвусий,
Встає кремезний в сивині.
Встають чотири, сотня, двісті —
Сталевим січені дощем:
— Вважайте нас за комуністів,
Ми в бій за Партію ідем!
Лунає крок на паралелях
Усіх широт, як грім весни —
У чалмах, робах і шинелях
Идуть революції сини.

Дошенту трощать панські гнізда,
Ламають гніт і ненастьє.

— Вважайте нас за комуністів! —
Над юним всесвітом гримить.

І це — як світла чистий вибух,
Що опромінює блакить.

Ніхто із Партії не вибув,
А прибувають кожну мить.

Народів всіх могутні діти
Вже піднялися на повен зріст...

І гордо зводиться над світом
Всесильне слово:

КОМУНІСТІ!

Андрій М'ЯСТКІВСЬКИЙ

РЕКОМЕНДАЦІЯ

— Поступила заява від Панченка Григорія Денисовича, студента IV курсу педагогічного факультету, з проханням надати йому рекомендацію в кандидати партії. — сказав секретар комсомольської організації Інституту В. Бондар, читаючи заяву.

Григорій піднявся, вийшов з-за столу. Невисокий, весь зібраний, рішучий і вольовий, стояв він зараз перед комітетчиками, переступаючи з ноги на ногу. На нього дивився десяток пар очей, лагідних і водночас серйозних. Рекомендувати муть чи ні?

— У кого будуть запитання? — запитав В. Бондар.

— Хай біографію розкаже, — запропонувала Н. Черкаська.

Він захвилювався, не знав, з чого почати. Прожив 25 років, а здається ще й не зробив нічого такого особливого...

— ...Народився в 1936 році у Ржищівському районі. Після закінчення семирічки поступив у педагогічне училище, а після — працював учителем всього 2 місяці — був призваний у армію. Потім працював учителем, поступив до інституту... Ну, от, здається і все, — всміхнувся сірими очима і замовк.

Серце хотіло сказати більше, та від хвилювання не знаходилося слів. Він знав, що розповіскупно, мало, і йому здалося, що товариші не зрозуміють його.

Та зрозуміли, бо знають цього скромного і неспокійного секретаря комсомольської організації факультету. Доповнили його біографію, розповіли те, чого, звичайно, не може розповісти скромна людина про свою роботу.

Усе віддає Г. Панченко комсомольській роботі. Якось був захворів грипом. Треба було б переїхати в постелі цей період. Та який там грип для секретаря факультету, коли стільки незакінчених справ лишилося на сьогодні? І він завжди в інституті, в комітеті, серед комсомольців.

В тому, що комсомольська організація педагогічного факультету краще працює від інших організацій, велика заслуга її секретаря Г. Панченка. Його знають на факультеті, в інституті, як ініціативного, принципового, активного комсомольця, і тому впевнені комітетчики, а також викладачі М. Ярмаченко і О. Ткаченко, які дали йому партійні рекомендації, що Г. Панченко з честю виправдає їх довіря.

(НАШ КОР.).

ДО РОБОТИ, ТОВАРИШІ!

ців не виявилось зачинателя цієї справи). IV курсом педагогічного факультету була внесена пропозиція провести тематичні комсомольські збори: «З чим ти йдеш в комунізм?». Ці збори, проведені в кожній групі, багато корисного дали для кожного комсомольця зокрема.

Випадки порушення норм комсомольської моралі не проходили повз увагу комітету ЛКСМУ, факультетських бюро, комсомольських груп.

Комсомольська організація Інституту на своєму рахунку має 139424 людинодин, відпрацьованих на неділянках, на будівництві, по ремонту гуртожитку, на 2000 крб. розповсюдженій літературі серед населення міста, 55291 ц зібраної кукурудзи і т. д. Проте, в роботі комітету комсо-

молу є ряд серйозних недоліків. Про це повинна також йти мова на конференції. Головний недолік в нашій роботі полягає в недостатній увазі до академічної успішності та дисципліни студентів (відповідальна за академроботу І. Харченко). Не були використані всі можливості впливу на студентів, які несерйозно ставились до свого основного обов'язку — добре вчитись. Тому ми і на сьогодні маємо ще по інституту чимало боржників.

Не все зробив комітет комсомолу у питанні створення дружних, бойових груп. Тому серед студентів є такі, що не рахуються з колективом, виставляють на перший план свої особисті інтереси, не дорожать честю інституту, своїми вчинками ганьблять звання комсомольця. Хіба сумісні із званням

комсомольця, радянського студента негідні вчинки Н. Богуш, В. Харченка, А. Папуші, В. Ткачука, Н. Харченко і ін., персональні справи яких розглядалися на засіданнях факультетських бюро і комітету комсомолу Інституту. Комітет комсомолу намагався охопити комсомольськими дорученнями всіх комсомольців, залучав їх до роботи в наукових гуртках, в спортивних секціях, в гуртках художньої самодіяльності і ін. Проте не всі студенти брали активну участь в громадському житті Інституту. Без доручень залишилися Л. Трегуб, О. Аксьонова, Г. Олійник, А. Лутов, Л. Кравчук, Л. Серпуховітіна, Т. Куликова, В. Прасол, А. Боголій і ін. Подібна картина частіше трапляється на фізико-математичному факультеті (секретар бюро А. Козел) та

22 листопада відбудеться XVI інститутська комсомольська конференція, яка підведе підсумки роботи комсомольської організації Інституту за звітний період та накреслить завдання комсомольської організації в світлі рішень XXII з'їзду КПРС.

Комітет комсомолу немало попрацював у напрямку поліпшення навчання, організації політико-виховної, культурно-масової та оборонно-спортивної роботи.

Пожвавилась комсомольська робота. Багато хороших починань виникло в групах, знайшли своє практичне втілення і внесли новий струмінь в комсомольську роботу. Так, ідея змагатись за звання кращої групи Інституту народилася в комсомольській організації II курсу дошкільного відділу педагогічного факультету (комсорг Л. Селезньова). Це починання було підтримане більшістю груп Інституту і дало хороші наслідки (на жаль, серед перемож-

ДРУЖЕ! З ЧИМ ТИ ЙДЕШ ДО КОМУНІЗМУ?

Вивчаємо матеріали з'їздів

З перших днів студентського життя наша група активно включилась у політико-виховну роботу Інституту. На першій політінформації, яка відбулася після приїзду групи із сільськогосподарських робіт, ми прослухали виступи з матеріалів XXII з'їзду КП України. Добре розповіла про успіхи трудящих нашої республіки в промисловості і сільському господарстві Ж. Цишевська, а про досягнення науки, мистецтва, культури — В. Лопатньов.

Наступні наші заняття були присвячені ознайомленню з матеріалами XXII з'їзду КПРС, до роботи якого були приковані погляди всього радянського народу.

Тепер ми приступили до глибокого вивчення Програми КПРС, затвердженої XXII з'їздом КПРС, до матеріалів з'їзду. Так, на минулій політінформації ми заслухали виступи наших студентів по звітній доповіді ЦК КПРС. До цього заняття готувалися не тільки доповідачі, а також і всі студенти групи, які взяли активну участь в обговоренні доповіді М. С. Хрущова. Разом готувалися — разом обговорювали. Наші серця сповнені гордістю за радянський народ — будівник комунізму, за Комуністичну партію, яка веде нас від перемоги до перемоги.

О. БОГАЧУК,

І курс російського відділу.

Велике значення в житті нашого суспільства має діяльність КОМСОМОЛУ, бойової організації радянської молоді. Молодь — це наша зміна, товариші, це майбутнє нашої країни.

М. С. ХРУЩОВ.

ВІДВЕРТА РОЗМОВА

Різні бувають комсомольські збори. На одних ледве сидиш — скучно, нецікаво, а інші і покидати не хочеться.

Нинішнє покоління радянських людей буде жити при комунізмі, отже нам, молодим, будувати комунізм і жити в ньому. Ми всі знаємо і твердо віримо в це, бо так записано в Програмі нашої партії.

«З чим ти йдеш до комунізму?» — такою була тема наших групових комсомольських відкритих зборів, на які ми запросили доцента кафедри психології Д. Ніколенка. Тема зборів актуальна і хвилює кожного. Тому байдужих не було. Якою буде людина комуністичного суспільства? Як моральні якості необхідно виробити їй? Як зміняться взаємовідносини між людьми при комунізмі?

Ці і багато подібних питань цікавлять кожного з нас перш за все тому, що перед нами, майбутніми вихователями, стоїть завдання виховувати покоління людей комуністичного завтра.

Після розгляду циклу питань «людина комунізму» перед кожним з нас мимоволі постало питання: «А з чим же я йду до комунізму?». Людина майбутнього повинна бути чесною, правдивою, відвертою, сміли-

вою, рішучою, життєрадісною. Ми повинні виховувати таких людей, але чи є в нас всі необхідні якості для цього?

І тут розпочалася щира відверта розмова. Де й поділялася скованість, яка відчувалася на початку зборів? Кожен немов розмовляв сам з собою і товаришами, про себе і друзів. Група велика, характери різні, тому були питання, на які по-різному відповідали, не завжди одразу погоджувалися з думкою більшості.

Дуже багато допоміг нам у цьому Дмитро Федотович. Збори закінчилися, але ще довго продовжувалося обговорення болючих питань.

Звичайно, не можна сказати, що після одних таких зборів ми всі позбулися всіх негативних рис характеру, поведінки, — ні, це не так. Головне в тому, що ми допомогли один одному побачити їх в собі, виявили бажання боротися з ними і боротися не тільки кожному окрема, а всім разом.

Студенти III курсу дошкільного відділу.

НАШ ЗАВКАФЕДРИ

Село Леонівка Іванківського району знаходиться в лісі, і коли вперше потрапляєш сюди, то здається, що ти не за 100 км від Києва, а десь у сибірській тайзі.

Село невелике, а навколо ліс, ліс. Під час Великої Вітчизняної війни в цих лісах таборувався партизанський загін під командуванням Павла Романовича Пермінова. Загін входив до з'єднання ім. Олександра Невського під командуванням Карасьова. У 1943 році загін стояв у с. Леонівці.

І ось недавно у сільському клубі комсомольці села вивісили стенд під назвою «Вони воювали в загоні П. Р. Пермінова».

Цей стенд у село Леонівку надіслали московські піонери, які в 1960 році перебували тут, оглядаючи місця партизанської слави. Вони ж зробили фото і все необхідне для стенду.

І ось серед фотографій партизанів мені впала у вічі одна. Виявляється, що я не помилюся — переді мною було фото нашого викладача, завідуючого кафедрою фізкультури і спорту, колишнього командира роти партизанів Михайла Павловича Черкуна. Також є фото командира з'єднання Карасьова, командира загону Пермінова. Дивившись на їх прости, відкриваєш обличчя і думаєш: — Ось у кого треба вчитися ненавидіти ворога, ось з кого повинна брати приклад радянська молодь.

Жителі села пишуться відважними партизанами, що в період війни стали в лави захисників Вітчизни.

В. БЕЛЬДІН.

ТОВАРИШУ ЛЕНИН,

НА ПОЛІ,—

ВАШИМ,

ТОВАРИШУ,

МИСЛИМО, ДИХАЄМ,

В ЗАВОДІ ДИМНИМ,

В ЖНИВА

ЧИ МОРОЗЯНИМ ДНЕМ,—

СЕРЦЕМ І ІМЕНЕМ

БОРЕМОСЬ

І ЖИВЕМО!

В. МАЯКОВСЬКИЙ.

Зобов'язання виконали

«Радянська людина в космосі» — такі слова пролунали 12 квітня 1961 року в ефірі.

Всі ми були дуже схвилювані, горді за свою рідну Батьківщину. Але в цей урочистий момент ми пожалкували, що на факультеті немає радіо, і для того, щоб слухати надалі повідомлення ТАРС навіть доводилось тікати з лекцій, бігти у вестибюль і приносити нові повідомлення товаришам. І от, коли ми брали зобов'язання до XXII з'їзду КПРС, студенти нашого курсу палко підтримали думку фізиків про радіофікування факультету. Взяли зобов'язання і виконали його в строк. 15 жовтня на факультеті ми почули голос гучномовця. Факультет радіофікований. Тепер ми вирішили створити на

факультеті радіожурнал. За його допомогою можна передавати найважливіші події, концерти за заявками академгруп, побажання і поздоровчі телеграми до свят. Приємно по-справжньому відпочити на перерві. Організаторами радіофікації факультету були студенти П. Короленко і О. Фурманський.

Всі студенти нашого факультету дуже вдячні вам, товариші! Хочеться ще розповісти про хороші діла нашого курсу.

Студентами відпрацьовано найбільшу кількість людинодин серед груп інституту. Ми брали участь в озелененні району, в міських недільниках, допомагали закінчувати будівництво Палацу спорту.

Л. ПАВЛЕНКО.

16 років тому, в листопаді 1945 року, в Лондоні зібралась перша Всесвітня конференція молоді, яка поклала початок створенню дійсно міжнародного органу молодого покоління ВФДМ. Ця знаменна подія стала святом юності наших днів. Всесвітній день молоді урочисто відзначається в більшості країн всіх континентів.

Із року в рік міцніє, шириться рух молодих. Тепер ВФДМ об'єднує 101 мільйон юнаків і дівчат 97 країн. З'явилися нові демократичні об'єднання в Африці, Азії, Латинській Америці. Радянська молодь бере найактивнішу участь у могутньому русі демократичної молоді земної кулі.

Наукова сесія

20 листопада о 14 год. 30 хв. в актовому залі відбудеться наукова сесія інституту, присвячена 250-річчю з дня народження великого російського вченого Михайла Васильовича Ломоносова.

ПРОГРАМА СЕСІЇ:

1. Вступне слово ректора інституту доц. М. М. Підтченко.
2. М. В. Ломоносов як філософ-матеріаліст. Доповідає доц. В. С. Готт.
3. М. В. Ломоносов як учений-природознавець. Доповідає доц. Г. Г. Кордун.
4. М. В. Ломоносов як літератор. Доповідає доц. А. К. Данилюк.

Медаль М. В. Ломоносова

«Для пользы общества коль радостно трудиться» — ці слова М. В. Ломоносова викарбувано на бронзовій медалі, виготовленій в Ленінграді на Монетному дворі. Вона присвячена 250-річчю з дня народження великого російського вченого.

Автор медалі — московський скульптор Ю. Крюге. На її лицьовому боці — барельєфний портрет Ломоносова і дати «1711—1961».

Редактор П. ХРОПКО.

Багато цікавого про свій життєвий шлях може розповісти молоді один із найстаріших педагогів нашого інституту, комуніст із 40-річним стажем С. А. Литвинов. Колишній учитель, син паровозного машиніста, він у тридцять років був серед тих, хто своєю працею поклав початок організації нашого інституту. На фото: С. А. Литвинов ділиться своїми спогадами із студентами. Фото В. Тимошенка.

НАМ ПИШУТЬ

У туркменських друзів

В соціалістичному змаганні на збиранні бавовни перше місце завоювали студенти біологічного факультету, яким присуджено перехідний Червоний прапор Інституту. За другу десятиденку роботи на полях колгоспів і радгоспів (з 4 по 13 жовтня) ними зібрано 251425 кг білого золота. На друге місце вийшли студенти факультету туркменської мови і літератури, які завоювали перехідний кубок об'єднаного профкому Інституту.

Цікаву ініціативу виявили студенти факультету педагогіки й методики початкового навчання. В час відпочинку між працею на колгоспних полях вони провели диспут на тему «Моральний кодекс будівника комунізму». Не абстрактний ідеал людини майбутнього, а живий конкретний образ нашого сучасника — про це йшлося у виступах. Редакція інститутської багатотиражки «Магарыфчы» («Просвіщенець») продовжила розмову на своїх сторінках.